

Arrest

nr. 110 179 van 19 september 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN EENOO, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent geboren op 2 saur 1368 (Afghaanse kalender, 22 april 1989) in het dorp Baba Yadgar in het district Nahr-i-Shahi van de provincie Balkh. U ging zes jaar naar school en u bent het lezen en het schrijven in het Dari en het Pashtou machtig. Uw vader werkte ten tijde van het presidentschap van Dr Najieb (1986-1992). Na de val van het communistisch regime opende hij een winkel in de stad Mazar-i-Sharif. Toen u acht jaar oud was werd uw vader door X vermoord. Vanaf uw veertiende begon u in de winkel van uw familie te werken, tot u in de tweede maand van 1386 (21 april - 21 mei 2007) aangevallen werd door de mannen die uw vader vermoord hadden. U werd beschoten maar kon ontsnappen. U verliet uw dorp in de derde maand van 1386 (22 mei - 21 juni 2007). U verbleef vier jaar in Griekenland tot u omwille van de slechte omstandigheden in dat land naar België reisde. U kwam op 14 september 2011 in België aan waar u zich de volgende dag vluchteling verklaarde. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een taskara, drie foto's, twee cd's en een enveloppe neer.

B. Motivering

In casu dient echter na grondig individueel onderzoek van uw asielaanvraag te worden vastgesteld dat u de status van vluchteling niet kan worden toegekend. Een analyse van recente internationale rapporten en berichtgeving wijst op de aanwezigheid van gerichte mensenrechtenschendingen in Afghanistan. In die context kunnen Afghanen met een risicoprofiel effectief een risico op vervolging lopen in de zin van de Vluchtelingenconventie. Indien na een grondig individueel onderzoek van de asielaanvraag blijkt dat een Afghaanse asielzoeker een dergelijk risico loopt, zal het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) in principe de vluchtelingenstatus toekennen. Op basis van uw verklaringen dient evenwel te worden geconcludeerd dat u geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie aangetoond heeft. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de personen die eerder uw vader vermoordden. Zij zouden immers veronderstellen dat u wraak op hen wilt nemen (CGVS p.5-6). Aan uw relaas over het overlijden van uw vader en de gevolgen daarvan voor u kan evenwel geen geloof worden gehecht. Allereerst dient erop gewezen te worden dat u de functie van uw vader tijdens het regime van Dr Najib niet geloofwaardig kan voorstellen. Uw kennis van de tewerkstelling van uw vader ten tijden van president Najibullah reikt niet verder dan de vage stelling dat hij 'voor de Khad' werkte. Zijn precieze functie of rang kent u niet. Waar de werkplaats van uw vader gelegen was, weet u ook niet (CGVS 4,5,6-7). Zelfs wat de Khad precies deed, weet u niet te vertellen (CGVS p.7). Of uw vader ook onder andere regeringen voor de overheid heeft gewerkt dan onder het bewind van Najibullah is u al evenmin bekend (CGVS p.7). Niet alleen blijkt uw kennis over de functie van uw vader zo goed als onbestaande, ook legt u over het enige wat u wel kan vertellen, namelijk de instantie waarvoor uw vader werkte, tegenstrijdige verklaringen af. Immers, waar u op het Commissariaat-generaal stelt dat uw vader bij de inlichtingendienst (de Khad) werkte, beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken nog dat uw vader een legerofficier was. Geconfronteerd met uw uitspraak bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontkent u deze (CGVS p.7; CGVS Vragenlijst p.3). Dit is allesbehalve overtuigend. Als verklaring voor uw gehele gebrek aan kennis over het werk van uw vader verwijst u naar uw jonge leeftijd op het moment van uw vaders dood (CGVS p.4,7). Uw verontschuldiging gaat echter geheel voorbij aan uw uitspraak dat u tot circa uw achttiende levensjaar in uw familiekring gewoond heeft. Ook na uw vertrek uit Afghanistan heeft u een paar keer contact gehad met uw familie, zo zegt u. Dat u noch van uw moeder, noch van de broer van uw moeder in Mazar-i Sharif, noch van de familie van de broer van uw vader, noch van uw dorpelingen (die, indien de gefilmde begrafenis inderdaad deze van uw vader was, er massaal aanwezig waren) enige informatie over het werk van uw vader bekwam, valt niet in te denken (CGVS p.2,7,8). Dat u de verklaarde tewerkstelling van uw vader niet aannemelijk kan voorstellen, schaadt aanzienlijk het geloof in uw asielmotieven, daar u de functie van uw vader naar voor schuift als reden voor zijn dood en uw daaropvolgende problemen. Over de reden van de dood van uw vader kan u evenmin overtuigende verklaringen afleggen. U verwijst naar de functie van uw vader bij de communistische regering en tevens naar een persoonlijke vijandschap. Welke deze persoonlijke vijandschap dan wel is, weet u in het geheel niet toe te lichten. U oppert dat het mogelijk is dat ze ontstond doordat uw vader enkele moedjaheddin arresteerde. Als u later de vraag opnieuw gesteld wordt naar de reden van de vijandschap verklaart u dat u het niet precies kan zeggen. U verwijst nu naar etnische verschillen en opnieuw naar de politieke verschillen tussen communisten en moedjaheddin (CGVS p.5,8). Niet alleen kan u op enkele algemene veronderstellingen na niet duiden wat de persoonlijke vijandschap in het leven riep, ook legt u er andermaal tegenstrijdige verklaringen over af. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde u immers dat "uw vader destijds gedood werd omdat hij zich niet wilde aansluiten bij verschillende groeperingen" (CGVS Vragenlijst p.3). Geconfronteerd met deze uitspraak bevestigt u ze: Harakat zou hem gevraagd hebben om tot hun beweging toe te treden, zo zegt u (CGVS p.8). Daar u, voor u met uw verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken geconfronteerd werd, herhaaldelijk door het CGVS gevraagd werd naar de redenen voor de moord op uw vader en u deze rekruteringspogingen nergens vermeldde, roept dit alles de nodige vraagtekens op. Dat uw vader gedood werd en u vreest gedood te worden bij terugkeer naar Afghanistan omwille van een persoonlijke vijandschap zonder dat u enige duidelijkheid kan scheppen over deze vijandschap is weinig aannemelijk. Ook dienen omtrent de moord op uw vader meerdere eigenaardigheden aangestipt te worden die het geloof in uw relaas verder ondergraven. Zo is het merkwaardig dat, indien uw vader daadwerkelijk omwille van zijn functie bij het communistisch regime gedood werd, hij slechts zo'n vijf jaar na de val van dit regime en de machtsovername door zijn vijanden vermoord werd. U weet hier geen verklaring voor aan te brengen (CGVS p.5,7). Evenmin kan u het vreemde gedrag van uw vader verklaren. Indien uw vader effectief een functie bekleed had die na de val van het communistisch bewind en de komst van de moedjaheddin reden gaf om voor zijn leven te vrezen, is het merkwaardig dat hij zijn gedrag in het geheel niet door de daaruit voortvloeiende vrees liet beïnvloeden. U vertelt immers dat uw vader na de val van president Najibullah een winkel opende in de stad Mazar-i-sharif (CGVS p.5,7). U kan slechts melden dat uw vader "er niet aan dacht" (CGVS p.7).

Dat uw vader een persoonlijke vijandschap had met gewapende mannen die de macht in handen hadden over de regio waar hij woonde en zijn winkel uitbaatte, maar niet de nodige voorzorgsmaatregelen wat betreft zijn eigen veiligheid nam, is zeer bevreemdend. Tenslotte wordt de bedrieglijkheid van uw asielmotieven, die doorheen de hierboven aangehaalde vaststellingen naar boven kwam, bevestigd door de tegenstrijdigheden in uw verklaringen over de vervolging die u voor uw vertrek uit Afghanistan gekend zou hebben. U beweert dat u in de tweede maand van 1386 door de moordenaars van uw vader aangevallen werd. Op dit ene incident na zou u geen direct contact hebben gehad met uw vijanden. U ontmoette noch de uitvoerders noch de opdrachtgevers van de moord van uw vader persoonlijk, zo zegt u (CGVS p.6,7,8). Bij de Dienst Vreemdelingenzaken liet u echter een heel ander verhaal optekenen. U zei er dat u ook bedreigd werd door deze gewapende groeperingen. "Ze zijn enkele keren naar onze winkel gekomen. Een van de personen die mij onder druk zette om me bij hen aan te sluiten was Zahir Wahdat" (CGVS Vragenlijst p.3). Deze Zahir Wahdat noemt u op het Commissariaat-generaal als opdrachtgever voor de moordenaars van uw vader en de persoon die u dood wenst (CGVS p.6,9). Geconfronteerd met uw uitspraken over de gewapende groepen die u wensten te rekruteren, ontkent u ze volledig (CGVS p.8-9). U herhaalt andermaal uw versie die u eerder vertelde op het Commissariaat-generaal, zonder een verklaring te bieden voor de markante tegenstrijdigheid. Daarbij is het eveneens belangrijk op te merken dat u zowel de reden voor de dood die u vreest bij terugkeer naar Afghanistan, namelijk de veronderstelde wraak die u op de moordenaars van uw vader zou nemen, als de belangrijkste gebeurtenis in uw relaas, namelijk de aanval op u, geheel onvermeld liet tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (CGVS Vragenlijst p.3). Ook dit roept vraagtekens op betreffende de geloofwaardigheid van deze uitspraken. Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan het door u aangehaalde asielaanvraag, waarop u uw asielmotieven steunt. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Afghanistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Balkh, district Nahr-i-Shahi, te worden beoordeeld. Bij herevaluatie van de actuele veiligheidssituatie wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 17 december 2010 nog steeds in rekening genomen gezien UNHCR tot op heden geen nieuwe "Eligibility Guidelines" heeft vrijgegeven. Nergens in deze UNHCR richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. In casu wordt vastgesteld dat UNHCR niet oproept tot het bieden van complementaire vormen van bescherming aan Afghanen de provincie Balkh. Uit een analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel I : Beschrijving van het conflict" dd. 15 juni 2012) blijkt dat het totaal aantal veiligheidsincidenten en burgerslachtoffers sinds het begin van de winter in 2011 is gedaald en deze daling zich verder heeft doorgezet in 2012. De veiligheidssituatie is nog steeds verschillend naargelang de regio. Uit een bijkomende regionale analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA (zie de aan het administratief dossier toegevoegde SRB "Veiligheidssituatie Afghanistan, Deel II: Regionale Analyse" dd. 11 juli 2012) blijkt dat de situatie in de provincie Balkh relatief veilig is. Bronnen geven aan dat de toestand in Balkh beduidend rustiger is dan het voorgaande jaar. Er wordt weinig melding gemaakt van burgerslachtoffers. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in het district Nahr-i-Shahi van de provincie Balkh actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in het district Nahr-i-Shahi van de provincie Balkh aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. De neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De taskara kan enkel als bewijsstuk ingeroepen worden voor uw identiteit. De drie foto's zouden uw vader met een vriend en met andere familieleden tonen. De foto's kunnen echter noch van uw familieband met de persoon die u uw vader noemt, noch van zijn functie bij de Khad, noch van de aangehaalde vervolgingsfeiten getuigen. De cd's bevatten twee beeldfragmenten, een begrafenisceremonie en enkele mannen die het gewelddadig overlijden van de begraven persoon bespreken. U Uit niets kan de familieband tussen u en

de overledene vastgesteld kon worden. Documenten en audiovisueel materiaal kunnen overigens slechts geloofwaardige verklaringen ondersteunen hetgeen, zoals hierboven aangetoond, geenszins het geval is.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker vraagt in hoofddeorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, artikel 1, A, (2) van het internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, artikel 1, 2 van het protocol van 31 januari 1967 betreffende de status van vluchtelingen en de motiveringsplicht schendt.

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt onder meer dat aan de vragenlijst die bij de Dienst Vreemdelingenzaken wordt ingevuld slechts een praktische waarde kan worden toegekend en geen verdere bewijswaarde. Het is slechts een document op basis waarvan de dossierbehandelaar zijn gehoor voorbereidt.

Verder wijst verzoeker erop dat de commissaris-generaal zich baseert op informatie over de veiligheidstoestand in Afghanistan die dateert van juni en juli 2012 en die dus geen antwoord biedt op de vraag naar de huidige veiligheidstoestand in het district Nahr-i-Shahi van de provincie Balkh.

2.2. Verweer

De commissaris-generaal voegt aan zijn nota twee stukken toe over de veiligheidstoestand in Afghanistan: *subject related briefing* “Afghanistan” – “Veiligheidssituatie Afghanistan: Beschrijving van het conflict”, 22 maart 2013, *subject related briefing* “Afghanistan” – “Veiligheidssituatie Afghanistan: Regionale Analyse”, 21 maart 2013.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling. De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas.

De Raad wijst er vooreerst op dat de verklaringen die de asielzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken aflegt integraal deel uitmaken van zijn asielrelaas en dat het verslag dat daarvan wordt opgemaakt een onderdeel is van het administratief dossier en dus wel degelijk bewijswaarde heeft.

De Raad stelt vast dat verzoeker over verschillende wezenlijke onderdelen van zijn asielrelaas tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd.

Zo verklaarde verzoeker bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) dat zijn vader bij de inlichtingendienst (de Khad) werkte, terwijl hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) beweerde dat zijn vader een legerofficier was.

Verder beweerde hij bij het CGVS dat hij in de tweede maand van 1986 door de moordenaars van zijn vader werd aangevallen maar dat hij op dit ene incident na met zijn vijanden geen direct contact heeft gehad, terwijl hij bij de DVZ verklaarde dat zijn belagers enkele keren naar zijn winkel waren gekomen.

Verzoeker geeft geen concrete verklaring voor deze tegenstrijdigheden.

Bij het CGVS beweerde verzoeker ook dat zijn vader gedood werd wegens zijn functie bij de communistische regering en wegens een persoonlijke vijandschap. Welke deze persoonlijke vijandschap was wist verzoeker niet maar hij opperde dat ze mogelijk ontstond doordat zijn vader enkele moedjahedien arresteerde. Bij de DVZ verklaarde verzoeker echter dat zijn vader destijds gedood werd omdat hij zich niet wilde aansluiten bij verschillende groeperingen. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij voor de dood van zijn vader verschillende redenen heeft gehoord en dat hij vooral geloof hecht aan de verklaring dat de moedjahedien zijn vader hebben vermoord. Dit maakt het echter nog onlogischer dat verzoeker deze reden bij de DVZ niet vermeldde. Men zou immers verwachten dat hij daar toch zeker de voornaamste reden voor de dood van zijn vader zou vermelden.

In dit verband heeft de commissaris-generaal ook nog terecht opgemerkt dat het merkwaardig is dat, indien zijn vader daadwerkelijk wegens zijn functie bij het communistisch regime gedood werd, hij pas zo'n vijf jaar na de val van dit regime en de machtsovername door zijn vijanden vermoord werd. Ook hiervoor geeft verzoeker geen verklaring.

Om al deze redenen hecht de Raad geen geloof aan verzoekers asielrelaas. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van mening dat verzoeker niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker immers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verder is de Raad van mening dat verzoeker naar zijn land van herkomst kan terugkeren zonder een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Raad stelt immers vast dat er geen gegeven voorhanden is dat er op dit ogenblik in het district Nahr-i-Shahi van de provincie Balkh een gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De wetgever heeft de begrippen 'internationaal of binnenlands gewapend conflict' noch in de wettekst, noch in de voorbereidende werken gedefinieerd. De Raad steunt zich daarom op de definitie van een binnenlands gewapend conflict uit artikel 1 van het tweede protocol bij de Geneefse verdragen van 12 augustus 1949, die door de wet van 16 april 1986 werden bekrachtigd. Volgens dit artikel zijn binnenlandse conflicten *“alle gewapende conflicten, waarop artikel 1 van het Aanvullende Protocol bij de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 betreffende de bescherming van slachtoffers van internationale gewapende conflicten (Protocol I) niet van toepassing is, en die plaatsvinden op het grondgebied van een Hoge Verdragsluitende Partij tussen de strijdkrachten van die Partij en dissidente strijdkrachten of andere georganiseerde gewapende groepen die, staande onder een verantwoordelijk bevel, het grondgebied van die Partij gedeeltelijk onder controle hebben op een zodanige wijze dat zij in staat zijn aanhoudende en samenhangende militaire operaties uit te voeren en de bepalingen van dit Protocol toe te passen”*. De uitsplitsing van deze definitie levert de volgende vereisten op: de betrokken partijen zijn de strijdkrachten van de staat in kwestie en dissidente strijdkrachten; de dissidente troepen staan onder verantwoordelijk bevel en hebben controle over een gedeelte van het grondgebied,

ongeacht de omvang van dit gedeelte; de militaire operaties zijn aanhoudend en samenhangend; beide partijen zijn in staat het protocol te implementeren.

De commissaris-generaal heeft aan zijn nota twee recente stukken toegevoegd over de veiligheidstoestand in Afghanistan.

Uit het Cedoca-rapport van 22 maart 2013 blijkt dat verschillende gezaghebbende bronnen aangeven dat de veiligheidssituatie in Afghanistan regionaal verschillend is. Het ICRC maakt een onderscheid tussen *combat zones* in meer dan de helft van het land en asymmetrische aanvallen in de rest. De VN-rapporteur met betrekking tot wederrechtelijke dodingen stelt dat in grote delen van Afghanistan een gewapend conflict aan de gang is.

Volgens het Cedoca-rapport van 21 maart 2013 is de rust in de provincie Balkh teruggekeerd en gaat de situatie er nu al twee jaar op rij op vooruit. Gemiddeld werden er minder dan tien aanslagen gepleegd per maand over de hele provincie. Voor het district Nahr-i-Shahi worden er geen veiligheidsincidenten vermeld.

Verzoeker bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Op basis van de gegevens die de partijen hem aanreiken, is de Raad dan ook van oordeel dat er geen gegeven voorhanden is dat er op dit ogenblik in het district Nahr-i-Shahi van de provincie Balkh een gewapend conflict aan de gang is in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg lopen burgers in het district Nahr-i-Shahi van de provincie Balkh op dit ogenblik geen reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

2.3.4. Vernietiging

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER